

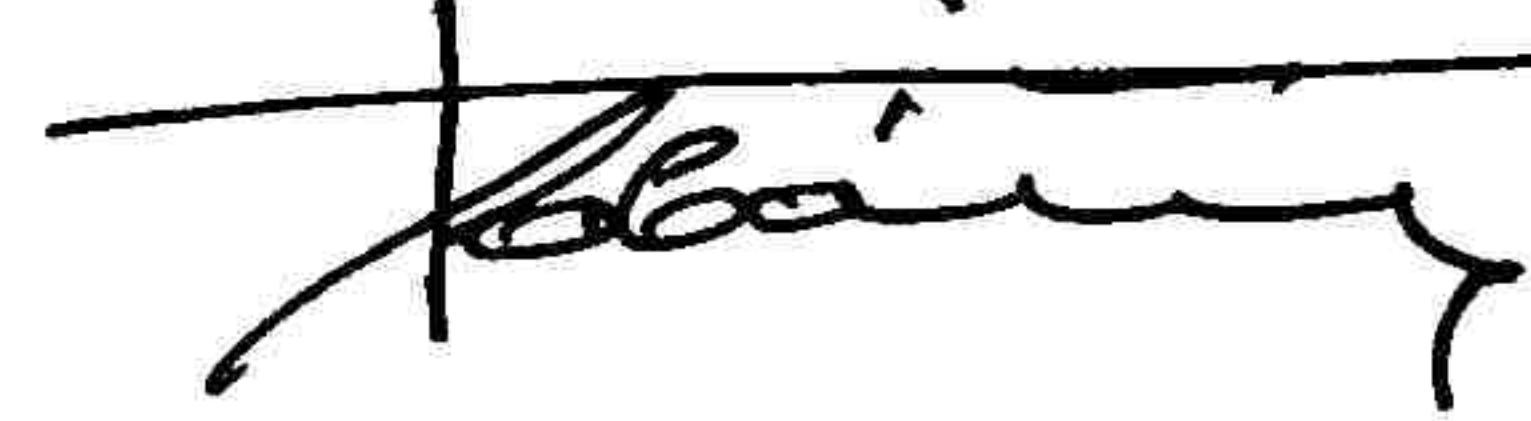
ΠΑΒ

623

02 ΣΕΠ. 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΓΥΘΕΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ελευθερολακώνων 1
Γύθειο, Τ.Κ. 23 200
Τηλ: 27330 22210
FAX: 27330 23813

Αριαγόντος Π. Δαβάκης
Βουλευτής Λακωνίας

ΓΥΘΕΙΟ 10/2/2010

Λημή, Πρωτ./Δ.Υ.

ΠΡΟΣ: την Κυνηγετική
Ομοσπονδία Γίελιπουννήσου
Κανάρη 22-24
ΠΑΤΡΑ- 262222

- KOIN.**
1. Βουλευτές Ν. Λακωνίας
κ.κ. Γρηγοράκο Λεωνίδα
Δαβάκη Λαθανάτο
Αποστολάκο Γρηγόριο
 2. Κυνηγετικό Σύλλογο Γιθείου
 3. ΜΜΕ Λακωνίας

Τρού το Υπουργείο Ενέργησ
και Κλιματικής Αλλαγής

Είναι γεγονός ότι με δύο φημολογούνται το τελευταίο διάστημα για απαγορεύσεις θήρας, νέες Ζώνες Ειδικής Προστασίας, μείωση της Κυνηγετικής Περιόδου κ.λ.π., έχει προκληθεί έντονη ανησυχία στους κόλπους της Κυνηγετικής Οικογένειας.

Ως Δήμαρχος του Δήμου Γυθείου μιας ιδιαίτερα ξεχωριστής κυνηγετικής περιοχής με έδρα τον αριθμούντα 500 μέλη κυνηγετικό σύλλογο, έρχομαι σχεδόν καθημερινά σε επαφή με τους εκπροσώπους της κυνηγετικής οικογένειας. Έχω προσωπική άποψη για τις περιβαλλοντικές δράσεις τους και του έργου που προσφέρουν οι κυνηγοί στη φύλαξη του περιβάλλοντος, είτε στην πάταξη της λαθροθηρίας, είτε στη διαχείριση του Θηραματικού πλούτου, είτε στην πρόληψη και κατάσβεση των πυρκαγιών, είτε συνδράμοντας την πολιτική προστασία, όταν τους ζητηθεί, προσφέροντας ουσιαστικό έργο στην πολιτεία μέσα από τον εθελοντισμό τους.

Μην σγνοούμε άλλωστε ότι πολλά χρόνια τώρα, οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες χρησιμοποιούν τις οργανώσεις των κυνηγών ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν, τα δάση, τους υγροβιότοπους, την φύρια ζωή και το περιβάλλον γενικότερα.

Είμαι αντίθετος και διαφωνώ με μια πολιτική που περιφρονεί ή δεν αντιλαμβάνεται ότι στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής ανοχής.

Σε μια περίοδο που η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί με φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί αδικαιολόγητη και ίσως

και επικίνδυνη στάση, η εμμονή περιστολής μιας δραστηριότητας που αποφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τονώνει τον εσωτερικό τουρισμό εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής Περιφέρειας αλλά πλούσιες σε θηράματα.

Το νομοθετικό πλαίσιο βάσει του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στη χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σαν συνέπεια αυτού από όσα έχω πληροφορηθεί είναι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια να μην έχει δεχθεί ούτε μια παρατήρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για ρυθμίσεις που αφορούν στην άσκηση της Θήρας.

Πιστεύω ότι στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει ως πολιτεία να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Άλλωστε, η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και οι άλλες δραστηριότητες και δράσεις που με αποκλειστικά δίκούς του πόρους χωρίς καμιά επιβάρυνση του Κρατικού προϋπολογισμού αναπτύσσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Με αυτές τις σκέψεις θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει η οποιαδήποτε αλλαγή σε όσα ισχύουν για το κυνήγι στην Ελλάδα σήμερα.

Θεωρώ ότι η δημιουργία μιας αναίτιας πόλωσης που βάλλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα ασβαρό λάθος σε βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην Ελληνική ύπαιθρο όταν μάλιστα αυτές οι ομάδες έχουν σαν αρχή την ορθολογική διαχείριση της φύσης και την επιδιώκουν μέσα από επιστημονικά τεκμηριωμένες θέσεις που εκμαιεύονται από τους δεκάδες εξειδικευμένους επιστημονικούς συνεργάτες που απασχολούν.

Η πολιτεία, τα κόμματα, η τοπική αυτοδιοίκηση και κάθε μορφής συλλογικότητα του δημοσίου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε, να τονώσουμε, να ενισχύσουμε και να αναζητήσουμε και άλλους νέους τρόπους λειτουργίας τους ώστε να αξιοποιήσουμε έτι περαιτέρω τη στενή αυτή σχέση των 230.000 Ελλήνων πολιτών με τη φύση.

